

OSTROVNÍK

školní časopis žáků ZŠ sv. Vojtěcha v Praze

číslo 22

říjen 2014

www.zssv.cz

VÝSTAVA "NAŠE CESTA"

Foto: - KO-

SLOVO NA MĚSÍC

Vážení kolegové a milí žáci,

po čtyřech letech jsou zde opět volby starostů a zastupitelů našich městských částí i samotné Prahy. Všude kolem se na nás z plakátů usmívají politici současní a lidé, kteří o vstup do politiky usilují. Letáčky s volebním programem, koblihy, balónky, propisky a jiné věci, které jsou nám vnucovány na každém kroku, se nás snaží ovlivnit, abychom volili právě tu nebo onu politickou stranu či hnutí. Každý slibuje výhody, kritizuje druhé, zdůrazňuje, že jedině on a jeho strana má návod na řešení všech současných problémů. Kdo se v tom má vyznat, chceme, aby to už bylo za námi a nejlépe, aby vyhrál námi preferovaný kandidát.

Každý slib je určitý závazek do budoucnosti, není to jen slovo, které se vysloví a za chvíli zapomene či odvolá. Slib je projevem odpovědnosti, a proto by se měl vyslovovat po zralé úvaze, dlouhém rozmýšlení a především s pravdivým pohledem na přítomnost a s odpovědností pro budoucnost. A je to tak, že ve skutečnosti zůstane po volbách většinou jen u slibů, mnohé se nepodaří zajistit, a tak se začnou hledat viníci. A to nikoli u sebe, ale u těch druhých, kteří vlastně hatili plány vítězné strany. Problémem je, že politici většinou nevidí do budoucnosti, nebo maximálně čtyři roky dopředu do dalších voleb ztratili odpovědnost a soudnost.

Jako křesťané bychom měli být těmi, kteří dokáží vidět pravdivě svou přítomnost, dokáží z ní vyjít a měnit ji k lepšímu. Jako křesťané bychom měli mít odpovědnost také za svou budoucnost, kterou jako žáci zahajujete na naší škole. Zkuste se všichni podívat za horizont, za čas po vaší deváté třídě. Za to všechno máte odpovědnost už nyní, nyní se připravujete na život a všechno, co se učíte, co prožíváte, co vás formuje, má nenahraditelný a důležitý význam. Snažme se vždy o to, aby naše slova byla vždy pravdivá a sliby splnitelné, abychom s nimi udrželi krok a nemuseli se stydět. Přeji nám všem, aby se nám to dařilo, abychom byli skutečně těmi, kteří mění naši školu, naše město a naši zem k lepšímu s vědomím, že Bůh je tím, kdo nám ukazuje cestu a dává sílu tam, kde už naše síly nestačí.

Ondřej Mrzílek

"NAŠE CESTA"

Naše třída vyrazila na interaktivní výstavu do pražských Holešovic s názvem „Naše cesta“. Na výstavě jsme si vyzkoušeli jaký je život tělesně, zrakově či sluchově postižených. Na výstavě na vás čekají různá prostředí - např. hotel, model kuchyně, horolezecká stěna, autobus, náměstí i prostor na různé

stolní hry. Na výstavě jsme si vyzkoušeli, jaké je to lézt na zed' bez pomoci zraku. Na vozíku jsme si vyzkoušeli, jaké překážky

překonávají lidé v normálním životě na nádražích a v ulicích. Zahráli jsme si obdobu stolního tenisu pro nevidomé a zrakově postižené, kdy

jste vnímali jen zvuky míčku. Vyzkoušeli jsme si také různé pomůcky, které pomáhají lidem s postižením. Praktická pomůcka, která se používá při praní ponožek - párovač ponožek - funguje tak, že se ponožky protáhnou skrz dané otvory a zůstávají při praní spolu.

Magické oko oznamuje příchod někoho do místnosti.

Zajímavá by-

la hmatová kniha s domácími a lesními zvířaty. Poslepu jsme si mohli zahrát hru *Člověče, nezlob se*. Také jsme mohli vyzkoušet zvukové pexeso a hru domino.

třída 6.B

PRAVĚKÝ RECEPT

MAMUTÍ JEDNOHUBKY

Nejdříve ulovte mamuta. Pazourkem rozporcujte mamutí kýtu na jemné plátky. Placatým kamen pěkně natlučte. V zemi vykopejte jámu a rozpalte ji ohněm nebo ji vyložte rozpálenými kameny. Na rozpálenou zem se žhavým popelem nebo se žhavými kameny položte pánev z kamene, ve které rozehřejete rostlinný olej ze lne. Pomocí klacíku či kosti rozkvedlejte v kamenné nádobě 4 ptačí vejce. Mamutí plátky obalte ve vejcích. Lehce osmahněte. Zatímco se to pěkně rožní, nasbírejte čerstvé rostlinky různých bylinek a bobulí. Připravte si několik kratších klacíků, na které střídavě nabodnete bobuli, kousek mamutího masa a bylinku. Postup několikrát opakujte. Mamutí jednohubky podáváme na kaprad'ovém listu s půl litrem mléka. Dobrou chuť!

Vavřinec Linka, 6.B

Ohlédnutí za pečením pro lidi bez domova

Jsou i lidé, kteří nemají domov, a také nemají nic k jídlu. Podle mě je to velmi dobře, že jim pečeme, protože z toho mají radost a nají se. Sami bychom

takhle nevydrželi a někteří lidé si neuvědomují, že můžou taky zůstat na ulici. Proto jsme pro ně pekli koláče a perníky.

Šárka Dusová, 5.B

Pečení pro lidi bez domova se mi moc líbilo a ani mi nevadilo, že jsem ve skupině s klukama, naopak byli docela fajn. Mamka říká, že někteří bezdomovci mohou být líní a nechtějí si najít práci. Takže nevím, komu mám věřit, ale věřím, že je víc těch hodných lidí bez domova.

Ema Farag, 5.B

Mně se takové akce líbí, protože děláme takové dva dobré skutky: jeden byl, že jsme lidem bez domova upekli jídlo a druhý, že jsme se něčemu přiučili. Bylo to super. Mě by zajímalo, jak jim to chutnalo. Přál bych si, aby to bylo zase.

Matyáš Lada, 5.B

Pečení pro lidi bez domova mě bavilo a myslím, že to bylo dobré. Když má člověk hlad, tak myslím, že sní všechno, co se dá. Takové utopence, perník, buchty a kroasany, to je pro člověka bez domova velký svátek. Když se vyhazují zbytky jídla, je to velká škoda. Je hezké, když se pro takové lidi může udělat dobrý skutek (jako třeba upéct něco dobrého).

Lucie Svobodová, 5.B

Když jsem pekla, chtěla jsem všechno sníst a nemyslet na bezdomovce, ale po chvíli mi došlo, že si to můžu udělat doma. A lidé bez domova nemají nic, takže tím udělám dobře sobě i lidem bez domova, dokonce i mým známým a rodině, až jim to doma uvařím!

Anička Vojvodová, 5.B

Bylo hezké péct pro lidi bez domova. Když jsem zjistil, jak rychle se to jídlo snědlo, připadalo mi to neuvěřitelné. Na pikniku, kde bylo spousta jídla, nezbylo za hodinu a půl vůbec nic. Z toho je poznat, že bylo opravdu dobré něco připravit.

Tobiáš Matocha, 5.B

Když jsme pekli pro lidi bez domova, tak mě to ze začátku ani nepřišlo, ale potom, když jsem se nad tím zamyslela, jsem si uvědomila, že vlastně někteří lidé nemají jídlo. Někteří sice mají kde bydlet, ale mají málo peněz, někdy jen na to, aby zaplatili nájem. Někteří lidé o nich mluví jako o „bezd'ácích“ a myslí si, že si může každý najít zaměstnání. V současné době to není vůbec lehké. A tak jsem byla ráda, že se nám to všechno povedlo!

Marie Slavická, 5.B

Pekli jsme pro lidi bez domova. Bylo to docela fajn, já pečou ráda. Moc mě potěšilo, když nám pak paní učitelka řekla, že jim to chutnalo. Pekla jsem s kamarádkami a bylo to fajn, protože všichni spolupracovali. Lidé bez domova prý ani nevěřili, že jsme to pekli! Tahle akce se mi moc líbila, těším se, až to bude znova, protože zase budou mít bezdomovci něco k jídlu.

Pavla Kudláčková, 5.B

MALOVÁNÍ NA ZEDĚ

Malování na zed' není projevem anarchie, možná právě naopak. V rámci spaní ve škole se žáci sedmých ročníků rozhodli vymalovat si své třídy. Samotnému malování předcházely bouřlivé diskuze, kterých se účastnili jak žáci, tak i vyučující. Z mnoha návrhů včetně raketoplánu, oblohy, podmořského světa, notové

osnovy, vlajek států, pruhů a mnoha dalších se nakonec povedlo vybrat varianty, při kterých se malování zúčastní skutečně

úplně všichni. Diskuze, hlasování i malování jsme si všichni užili. Ve třídách jsme si vyzkoušeli, jak jsme schopni diskutovat, spolupracovat, respektovat názory a přístupy druhých. A samozřejmě i umět přijmout výsledky hlasování. Samotné malování mělo

jasná pravidla, kterými se žáci řídili.

V 7.B se nyní můžeme ponořit do nekonečna vesmíru a navštívit zde 26 planet.

V 7.A jsme vytvořili interaktivní prostor, tabuli, kde je možné reagovat na aktuální dění ve třídě. Druhou část tvoří kruhové formy, opět symboly nekonečna.

Díky celé akci došlo k propojení prostoru třídy s každým jednotlivým žákem i s celou skupinou.

Tomáš Gaudník a Irena Záhorská

Jak se vaří počasí?!

Sněhové trubičky

nádobí: hrnec, mísa

suroviny: 0,5 kg sněhu, 20 kapek deště, hodně zmražené mlhy, 2

lžíce medu

Postup: Nejdřív dáme do hrnce mlhu a povaříme ji.

Než se mlha uvaří, uděláme si ze sněhu náplň. Náplň vytvoříme tak, že v míse smícháme 0,5 kila sněhu s dvěma lžičkami medu. Vyndáme mlhu z hrnce a zabalíme do ní sníh. Nakonec ji pokapeme kapkami deště.

Nejlepší trubičky jsou čerstvě vychlazené.

DOBROU CHUŤ!

Kryštof Suchel, 4.A

Tornádo

Potřebuji: velký hrnec, lednici, vařečku, hodně gravitace, vítr, mlhu, tyč.

Postup: Do hrnce dáme mlhu a mícháme asi hodinu. Pak to dáme asi na půl hodiny do lednice, kde je velmi nízká teplota. Po půl hodině snížíme teplotu asi o polovinu. Pak to vytvarujeme tyčí do tornáda, přidáme gravitaci a pomocí větru rozpohybujeme.

Kryštof Navara, 4.A

Jak se vaří vítr

Potřebujeme: větší vanu, 5 kg krup, 222 l vína, 200 lžic papíru, 5 magnetů, 1 upečenou žábu, 3 listy, 100 l vody, 20 velkých hrnců,

velkou plotnu, vařečku.

Postup: Do vany nalijeme víno, přidáme kroupy a zamícháme. Přidáme listy papíru a 20 minut necháme odstát. Potom přidáme žábu. Po dvaceti minutách žábu vyndáme. Stejný postup uděláme s magnety. Přidáme více vody. Celé to z vany přelijeme do hrnce a vaříme jednu hodinu. Pak do vezmeme a celé to cákneme na nebe. Po pěti minutách začne prudký vítr.

Kryštof Novák, 4.A

O B S A H :

Slovo na měsíc (Ondřej Mrzílek)	2-3
"Naše cesta" (žáci 6.B)	3-4
Mamutí jednohubky (Vavřinec Linka, 6.B)	5
Ohlédnutí za pečením pro lidi bez domova (žáci 5.B)	6-8
Malování na zed' (Tomáš Gaudník a Irena Záhorská)	9-10
Jak se vaří počasí?! (žáci 4.A)	10-12